

Әдебиет - ардың ісі

Жем жолдар

РЕСПУБЛИКАЛЫҚ ӘДЕБИЕТ, МӘДЕНИЕТ ЖӘНЕ ӨНЕР ГАЗЕТИ

Газет 2010 жылдың 19 наурызынан шыға бастады

www.ush-konyk.kz

№48 (515) 27 қараша 2020 жыл

10
жыл!
Білге

Батыс Қазақстан облысының орталығы Орал қаласындағы «Полиграфсервис» ЖШС баспаханасынан қазақ еліне тәнисмал олжетапшыши публицист Жайсан Ақбай ақсақалдым «Венде де, өмірде де Жұбан ғүйін» атты зерде сүргісінен откізіле туайлек естелік еңбегі жарық көрді. 10,5 баспа табак колеміндегі көсемсөздік тұндық қазақтың біртуар үлтіканды патриот ақыны Жұбан Молдагалиевтің «ғасырлық мерекейсінің орайластырыла азірленген. Кітапта 32 фотосурет енгізілген. Енбекте дүние мен мансапта бой алдырымаган, арнасының да түстірмеген Елтуғасының еңсеп елі, тұған топырағы, оғын-внен, жетіліп-толысқан ортасы сипатталып, үлт тұлғасының көфами қайраткерлік, адеби шығармашылық инергияның қалыптасуы гаризмынан, тұмандығердің акыны руының сырласуы сөтімен өрілген. «Егде жас төріне шыққан шағымда откен гүмір жөнін көз жібере алғана қарасам, улы улт тұлғаларымен жаңасуында, олардың тоңғрагінде болуында басты рухани байлығым деп белемін. Соң үлшарлардың бірегей – Жұбан МОЛДАГАЛИЕВ. Екеуара құдды бір аға-індей жақындастық, сырластың, тұмстың деңгейге лайық қатынаста бола алдым... Осыдан тұра 32 жыл бұрын (1988 ж.) Жұбан аға табының жаңында түріл. Жұбан руына бас не, оның қоғами-адеби мұрасын насиҳаттау ісіне, есімін мәнгілеуге шамам келгенше улес косамын, қызмет ете тер төлемін деп өз-өзімін штейт айт еткемін. Осы бағытта бар ақыл-ойынды, күләп күні-жігерімді сарқа жұмсан енбек етудемін... Ақынның 90 жасын тойлау үстінде Жаратқышан Жұбан синди нар тұрғалған. Азаматтың 100 жасын атап шүрсат беруді тілегенмін. Бул арманым да орындалды», – деп толғанады Жайықтың Жайсан ақсақалы. Қалай риза болмассы! Өрісі кең онеге емес есе?!

АҚЖАРҚЫН АЖАР

Ақшар ГАЙСАҚЫЗЫ

Күршетті қыркін! Қорамдық журналист аңғарал ет жақсылары тұралы қөп жазылып, олардың аттары атағын, артурлі атаңтарға не болып жатады, біз көбіне соларға, бійікке қарал, қалам тербейіміз де, катарадығы құрапайым інбек адамдарынға бір де бір жылды сез айтпаймыз. Олардың мәрей жаһтары да аттамай жатады. Мен бүттің соңдай қаралтайм университет қызметкері Ақшар Гайсакайзының еңбекті тұралған аттыда жен көрді. Ақшар бұны 83 жақса толық отыр. Бұның педагогика институты, қазір Х.ДОССУХАМЕДОВ атындағы Атырау мемлекеттік университетінде 60 жыл еңбек еткен. Қылышындаған 25 жасында түркі педология институтының ага лаборанты, адіскеңдер болып жүмыснан бастаған еді. Жегарға білімді маман сол кезде Гүрьев, Маныстау, Батыс Қазақстан, Ақтөбе облыстарына педагог кадрларды дайындауда жаһнода жарығасын жұмыс атқарған, сырттай оку болімі жабылғаннан кейин, университеттегі мұрагердін ауысты. Осы жақта келгешінше Ақшар бұрынғы қайрат-жігерінен қайтадан жыд.

Алғыс жылға жұмыс бойына университет осы уақытта дейін институттан университет аттыны, тек мектеп нұсқаларды емес, азум жаңандықтарды дайындауда үстінде, ғының кандидаттарты мен докторлары етапы, оқу орнинан мөрөйді жылдарды атапы, майдан жеткестіктерге жетп жатса да, сол табистардың ішінде Ақшардан да уаси бар екенин ешбір күмән жок.

Сырттай оку болімінде оқын білім алған мындаған студент осы университеттегі қызығасын бітіріп шығып, оның жаһына аттанынан өз мамандықтары бойынша еңбек етп, егеменді елніңдің мөрөйдін устем етіп жатыр. Олардың арбіреудің, ғының жағбаларында, синнак кітапшаларында, студенттік құжаттарында, мамандықтар жолданған ретінде берілген дипломдауда Ақшардың көлтәбасы бар. Олардың арбіреудің күнінде Ақшар аттамарының сүреті жайын түркістандың мемлекеттік мінистрінің шылдағанда.

Ақшар аға лаборант болып жұмыс істегендегін бастап оку болімінде жан жүрек, бояй өміріндең бір сызығы да көзден таса жибермейтін қанқоры болды.

Жалғасы 3-бетте

Жалғасы 3-бетте

ЖҰБАНТАНУДЫҢ ТАҒЫЛЫМДЫ ПАРАФЫ

Атамын енбекте бас қаһарманы Жайықтың Жұбаны – елдін еңсесін есептеге көтөре бліген тұрға. Құдайл Қазақ елі, Ақжайық, инири Жұбан синди біртеге үлшемдің нақстанады. Қазақ әдебиетінің класикі, қазақ позитивсіздің дүндүл, нағыз қазақ Жұбан Молдага-

лияка берілген баға да жетерлік, келешек беріледі баға да аз болнаса көрек. Жұбанды корней, бліней, тек онның позитивлық, тұлдылары еркін берілген бағаларға да құлақ көрніншін қал. Десек те, бір кездер үлкәншының дидарасып, сыйласып, бірге мың-

тасып, сирласып, сойтіп, бірн-бірі жете ташып, алтынның синимдай позитивлік дүниелеріндең үзен жүрекен, бій талғамын орлғаннан жетінде сөз берілген бағалардың күни ғалебекте, қоңылғанға қондым. Дылғу. Дұлға ауз жересінде тұлғаларынан ағылшындарынан, ақындарынан, әкындарынан да, публицист мамандарынан Жұбан азаттық-жыныс тұралы тұлдырылғандағы күннен мүдел болған, сазарынан салмығы да басымырак. Ең бастысы – оқырман қауымға жетінді, иланыңда, сенімді. Қалық бундай тұлғалардың сөзіне имандағы үйіші, құлақ түрдел, дөң қоды. Денек, ондай сөздөр бойынан сіңізді, ойға коммызы. Төрбелілік тағылым ойлауда ерлес көрек. Осы орайдағы Жұбан синди ақындың тұралы тұрмындардың, бірнеше аттаны Кадыр Мирза дегі: «Жұбан МОЛДАГАЛИЕВ – синник іртілға, тау көләре алатын құдірет – құптың. Жұбаганың шығырлық дүниесін, бүхіл он екі мүшесін онан-мүнан күрестірмайтын, тұтас бір материдан қашан жасаған монумент іспетті!» – деп жазады. Ақшардан тогыз жыл бұрын тасуын кесіліп, оқырманға үсынылған «Жұбан» жылжымасын, бүтінгі жүртіліліккін ойнап отырған «Венде де, өмірде де Жұбан ғүйін» еңбектегі тұмандығері – Жайықтың улы Жайсан аға. Жайсан ағаныма – оз жадын өмір бойы жатылғыра бліген нар тұлға. Нәтижесі – оқырманға үсынылған тұлғаларды.

ЕҢБЕК АРҚАШАН ЕЛЕУЛІ

ДАЛА БЕЙНЕСІ

АЛМАННАҢ
БУЫ МЕН ҮҮ
— ОНЫҢ Әңгіме —

МЕН КИМЕГЕН
ҚЫЗЫЛ ҚӨЙЛЕК...

2-бет

5-бет

6-бет

7-бет

Жайсаң ағама қазіргідей кітап оқыға салынғар
қарайтын тұста, пізді позидан алғастырылған жеткен
кезде, ал махаббаттан болғанған ақын руҳымнан сыралы-
са кел. Пак ақынның өмір белестеріне, жән дүниесіне
үйіле, кудық шекшір-тарихи аксақалданған бүтінгі
уралқа кілдерімен әнгілемесе отырған іспетті ше-
бер де утызың, оқырман-тұмындышиның шебір қазаша
қарашам-айз өзінен қынтыра, етпі, еріге вектер жазу
стилі таңдағ блоген. Дау жақ, бұл – Жайсан ағамадың
өмір табиғеттері, бүтінгі шал урталық атапын аңегес.
Түнші – еңбегіттегі де, еңкүйненін де жаң дүниесін
дір еткізген танымдық тағылымның дүниеге келеді.
Мен – қазақшы, білінің, ерікті үзінің де жаңдеу
тотығы, ерін көсіптің даңа перегірт тұралынан қазынады
«блеск» де, ондағе де ұхбан бүтін тұралысының арбір
тараудың оғындырың да түсінін сый шештегі.

Батыс Қазақстан аймағының күрметті азаматы, елке тарихында тараышты, еңбек авторы Жайсан Досболатұлы қаламын Қолға алу сәтіндегі «біссімасын: «Жұбан әкім тұралы» өзім білдік жайттарым.

ЖУБАНТАНУДЫҢ ТАҒЫЛЫМДЫ НАРАГЫ

атқарылған істегі, дидарлар сатындең әмбебеге аурага болған дилог үзілестіріл, замандаң, артест, жерлес, бауырлас жақын-жылтырыларның естегі ой-ларын, пікір-түйіндерін шашынын камаласын, шашу шынысын, көзінен уймендерден бірге кетепсін, дуалы аудын ақыннын алтын көүеденшін шықкан ой үзілестірік кейінгі ойдан урапқ, тарбиеңин жарасын деп қолға қалам алдын, қарағ жөнне гүсінді. Заманаң, үн, қорамын салғаптарын күбілдіргес, ақын ойын сурғып, күншім еткен, онда қоршаган ортага берілген база-бага-лаударлар да оз ой елгенин өткізе, езіндік қозас-тұхымындағы негіздегін. Ақын тұралы сан таралып толғанысында жүйеледе онц үштігіндең таралып-түрекіл үшінде ырысын, өлеш жоңдардың ынтымақтың орайлас, соң көздей үстен идеологиялық, таптақ антогонизмын ынтымалайтын жахшыра, қазіргі қалыптасу үстіндегі қоғамдық, қозастардағы сойесселітін тұстарын ғазише вәз қозасарас түсінік-түйіндерін, айналығандында, тарих-каптардың міндердегі азыл айттындағы оқынмынанғы есеп саламаны. Бул жаһніде

өз жауапкершилгіндегі сезименін-, дег тұкымдарды. Бул айтылғанда ендектің құрылымын жүйесі, қалыптары менер, нақымы қалай өрілгендең байда күн емес. Ал атапшының еңбек болмайдарінде шергілер сыр үзістерін сан аянуы. Жұбын өмірінің қалыптарын жақсы болыттың Жайсан азабы: «Балық көзінен бастал-ақ болады, белдең бірең көс, лидер болуга хатарламағандай көрінетін. Оның сүйгінде аны сүтінен енген салыстырылыш, сабырын калып, үлгартылышы, нағириде тұрлауды тұлғага айналды. Қояңылар салада болсина, күнделікті тұрмыста болсанс аттырылыштың көзі қылды жағын, адамгершілк қылдырадыра курған аяттарынан устады. Қын-қыстау шакта бақсаңдар «Жұбын қайтер екен, не айтар емен» дегүтегін. Волын азіне адамды тартып, азіне сенірдіп, істершін қіршикізд ғазалынан ишандыра болыттың қасиеттерінен ерекшелендеді. Ол тек бійект, тек ішерден көрінді, дег сипаттады.

нагынағы малының келеді. Өлең жолдарында басы артық, сөздер жоғар, ой жүмырылған, санаға тез енеді. Рәсөйн абағалар, ал ойын өшпен, утмады пайдалыдым, — дегे еркектегін. Автор: «Кұбандың создерінің қызы күшті. Соң кесесте, «Айранымның теке күштің» мәтінінде: «Сәрмәлардың тарзі! Сөздің жаңын берілді, уздың төрбентіді, бойды болаптасты. Қанды жеңгірді, жарын спириттеді, арманда шалқытады. Далалың азынған жөліне үтсас жолынанында шалқытады еседі. Жұбандың создерінің қасы бу жаңы, осер урлаптақ тек алға, енисел, албанды болуға бағытталған, болашақ үшін қазақ халқының наимиси көргөзтуған шақырлады», — дегे теребей көли. — «Жұбанның күштінің — оның візбе-өзі не боланышты. Ол езіңкін принциптілігімен белгілі мындарды. Рөл мен компасы жок: кемедей жеп қалай соңса солай бағытты езгертуден бойын аулақ тастауды, қыны-қыстасумен беттескенде жабылғынан блідірмей, тарықкан кезіндегі тәртумыща тырысынан, әйткені сабак алып, тағдымдың қындықтан шығар есігін таба білді», — деге жазады.

Абат ҚЫДЫРШАЕВ,
Батыс Қазақстан облысы бойынша
«Үш қоңыры» газетінің
меншікті тілшісі.
Драг көзес!